

Til:

Justitsministeriet, databeskyttelseskontoret

SAGSNOTAT

22. AUGUST 2017

Vedr. Høring af forslag til databeskyttelseslov

KONCERN-IT

Sagsbehandler Klaus Kvorning Hansen

Justitsministeriet har anmodet om bemærkninger til udkast til forslag til databeskyttelseslov, som skal supplere anvendelsen af reglerne i databeskyttelsesforordningen i Danmark.

MOB 29354204

klkh@adm.ku.dk

Københavns Universitet har følgende bemærkninger:

REF: KCLKH

Til § 4, stk. 1,

Det kan overvejes at tilføje, at loven gælder uanset om den registreredes nationalitet og opholdssted er inden for EU eller i et tredjeland. Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 4, stk. 1, at forslaget har til hensigt at videreføre gældende ret i persondatalovens § 4. Det fremgår af ”Lov om behandling af personoplysninger med kommentarer af Kristian Korfits Nielsen og Henrik Waaben”, at loven gælder, hvis den dataansvarlige er etableret i Danmark og det er uden betydning, hvilken nationalitet den registrerede har og hvor den pågældende befinder sig.

I forskningsprojekter, hvori der indgår behandling i Danmark af personoplysninger indsamlet i tredjelande, har det givet anledning til tvivl om loven finder anvendelse. En præcisering er derfor ønskelig.

Til § 5.

Bestemmelsen indeholder en bestemmelse svarende til forordningens artikel 6, stk. 4 samt en bemyndigelse til at fastsætte regler, som giver offentlige myndigheder hjemmel til at viderebehandle oplysninger til andre formål end oplysningerne var indsamlet til. Bestemmelsen har sammenhæng med forordningens artikel 5, hvorefter det er lovligt at viderebehandle

oplysninger til bl.a. videnskabelige eller historiske forskningsformål. Det er uklart, om artikel 5, stk. 1, litra b), giver hjemmel til at anvende oplysninger indsamlet til et konkret forskningsprojekt i et senere forskningsprojekt inden for samme forskningsområde eller et helt andet forskningsområde. Såfremt artikel 5, stk. 1, litra b) ikke giver hjemmel til at genanvende forskningsdata i senere forskningsprojekter, kan det overvejes at lade bemyndigelsen i § 5, stk. 2 omfatte genanvendelse af forskningsdata generelt eller i et givent omfang.

Til § 10.

Det er afgørende for den danske registerforskning, at såvel almindelige personoplysninger efter forordningens artikel 6 og følsomme personoplysninger efter forordningens artikel 9 kan indhentes og behandles til forskningsformål uden forudgående indhentelse af den registreredes samtykke. Forordningens artikel 9, stk. 2, litra j) åbner mulighed for registerforskning i følsomme oplysninger uden forudgående indhentelse af samtykke. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i § 6 for så vidt angår almindelige personoplysninger. Det kan med fordel præciseres i lovens § 10, at registerforskning uden den registreredes forudgående samtykke er mulig både for så vidt angår almindelige og følsomme personoplysninger. De gældende udtalelser fra Datatilsynet i forbindelse med universiteternes fællesanmeldelser tillader videregivelse af oplysninger til brug for andre undersøgelser i statistik eller videnskabeligt øjemed, der foretages for dataansvarlige etableret i Danmark. Det foreslås, at en tilladelse til videregivelse til andre undersøgelser i statistisk eller videnskabeligt øjemed fastsættes direkte i loven suppleret af betingelser svarende til de gældende betingelser i Datatilsynets udtalelser. Betingelserne kan evt. fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

Til § 11.

Det fremgår af forslaget, at offentlige myndigheder alene må anvende personnumre som journalnumre, og at private må anvende personnumre til videnskabelige eller statistiske formål. Da universiteterne udfører forskning i offentligt regi, bør det også være muligt for universiteterne at anvende personnumre til videnskabelige formål, når det ikke er muligt at anvende pseudoanonymiserede eller anonymiserede oplysninger. Selv om kravene til samtykkets udtrykkelighed er skærpet i forordningens artikel 7, findes det betænkeligt, at det skal være muligt at give samtykke til offentliggørelse af personnumre, især hvis dette samtykke indgår i et generelt samtykke fx til deltagelse i et forskningsprojekt.

Til § 29

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at: ”Datatilsynets medlemmer og personale har mod behørig legitimation til enhver tid uden retskendelse adgang til alle lokaler, hvorfra en behandling af personoplysninger foretages.” Mange forskere har samarbejder med andre forskere, som er ansat på udenlandske universiteter. Disse får adgang til data på Danmarks Statistik under Forskerordningen. Adgangen sker ved, at de pågældende forskere logger på en server, som fysisk befinder sig i Danmark, dvs. på Københavns Universitet, gennem en VPN forbindelse, og derigennem logger på Danmarks Statistiks servere. Disse forskere befinder sig således ikke fysisk i Danmark, men de servere, hvorpå data ligger, befinder sig på Danmarks Statistik. Det er afgørende, for at sådanne internationale samarbejder kan eksistere, at § 29, stk. 2 fortolkes således, at Datatilsynet skal have adgang til de lokaler, hvor data-serverne befinder sig, dvs. Danmarks Statistik, og ikke de lokaler hvor forskerne faktisk sidder, når de arbejder på data.

Til § 41

Lovforslaget, jf. § 41, stk. 5, undlader at stille forslag om sanktioner for offentlige myndigheder, der overtræder forordningen (og loven). Det formodes overladt til behandlingen i Folketinget. Det anbefales, at sanktioner over for offentlige myndigheder, hvor der ikke er handlet groft uagtsomt, begrænset til et minimum eventuelt i form af advarsler.

Generelt

Afslutningsvis skal bemærkes, at der må påregnes mærkbare meromkostninger i forbindelse med universitetets overholdelse af forordningen f.eks. til privacy assesment analysis og til ansættelse af en databaseskyttelsesrådgiver. Disse omkostninger bør KU kompenseres for via bevillinger over de årlige finanslove.